

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/267/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211259
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617211259.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: V. J., T. X.X.XXXX, H. M. XX, XXX XX M., štátny občan SR proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému zástupcom Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídia č. 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029 o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca doručil súdu žalobu v ktorej tvrdil, že s právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s. IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, uzatvorili dňa 07.12.2015 Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 6590505082 (ďalej len „zmluva“) v súlade s ustanovením § 52 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) v znení v čase uzatvorenia zmluvy a je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca tvrdil, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej s platnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V súlade s ustanovením § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch sa taký úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej tvrdil, že v zmluve uvedená úroková sadzba vo výške 27 % je v rozpore s dobrými mravmi a poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/23/2014 zo dňa 21.04.2015 v ktorom súd konštatoval: „Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012 sp.zn. 5Cdo/26/2011). Trovy konania priznať nežiadal.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 13.10.2017, ktoré súdu doručil dňa 16.10.2017 žiadal žalobu zamietnuť tvrdiac, že zmluvou uzavretou so žalobcom mu poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1.500 Eur, zmluva bola dojednaná v súlade s právom a obsahovala všetky zákonné náležitosti, neodporuje dobrým mravom. Namietol nedostatok neliehavého právneho záujmu žalobcu na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov v súlade s ustanovením § 137 písm. c) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“ - viď rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 8Cdo/251/2015 zo dňa 16.03.2016, Krajský súd Trenčín sp.zn. 15Co/339/2015).

K tvrdeniu žalobcu o tom, že zmluva neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie uviedol, že v zmluve je uvedená výška splátky 43,27 Eur, počet splátok 60, termín splátok (do 20.dňa príslušného kalendárneho mesiaca), splatnosť prvej splátky (20.10.2015), konečná splatnosť určená mesiacom a rokom (09/2010), ako aj doba trvania zmluvy (do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy). Žalobca tvrdil, že zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase podpisu zmluvy nevyžadoval rozpísanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny a iných poplatkov tvoriacich jednu splátku uvedenú jednotlivo popri sebe. Podľa článku 2. Zmluvných podmienok: „Splátka znamená celkovú čiastku dohodnutú medzi klientom a Spoločnosťou v zmluve za obdobie jedného mesiaca a klient spláca celkovú čiastku, skladajúcu sa z dohodnutého anuitného úroku, príslušnej časti istiny a poistenia, v prípade, ak klient požiada o poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky.“ Podľa bodu 6.1 Zmluvných podmienok: „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach a termínoch uvedených v zmluve.“ Uvedené údaje, podľa žalovaného, sú ďalej špecifikované v Splátkovom kalendári, čím si žalovaný splnil povinnosť uloženú mu v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/111/2014 a najmä rozsudok Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 účastníkov Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Bíróová. V tomto rozsudku na prvú otázku, či sa pojmy „písomne“ a „iný trvalý nosič“ majú vykladať tak, že zahŕňajú nielen text dokumentu podpísaný zmluvnými stranami a ktorý bude obsahovať náležitosti vyžadované v čl. 10 ods. 2 písm. a) až v) smernice, alebo aj akýkoľvek iný dokument, na ktorý tento text odkazuje (napríklad „VOP“ všeobecné obchodné podmienky, „splátkový kalendár“) teda či je možné tieto citované dokumenty považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle čl. 10 ods. 1 smernice 2008/48/ES, čím by bola splnená podmienka ustanovenia § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Súdny dvor povedal: „vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné odpovedať na prvú otázku tak, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: - zmluvy o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“. Súdny dvor ďalej konštatoval: „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok...“.

„... Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí byť vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave...“ Súdny dvor ďalej uviedol: „... pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti“. Vzhľadom na vyššie uvedené mal žalovaný za to, že zmluva obsahuje výšku splátky, termín splatnosti, ako aj počet splátok, čo bolo následne špecifikované v Splátkovom kalendári ako súhrnnom prehľade. Žalovaný v zmysle citovaného rozsudku Súdneho dvora zdôraznil, že za zmluvu o úvere bez úrokov a bez poplatkov sa bude považovať len taká zmluva o úvere, ktorá neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, avšak len za podmienky, ak v absentujúcej náležitosti ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. S týmto záverom sa stotožnili aj viaceré súdy vo svojich rozsudkoch napr. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudok č.k. 19Csp/34/2016-108 zo dňa 31.02.2017, Okresný súd Banská Bystrica č.k. 19Csp/21/2017-94 zo dňa 03.07.2017, Okresný súd Zvolen č.k. 18C/31/2014-135 zo dňa 04.03.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 12Co/404/2015 zo dňa 29.12.2016.

Vo vzťahu k námietke žalobcu, že zmluva neobsahovala dobu trvania a termín konečnej splatnosti žalovaný toto tvrdenie vyvrátil tým, že v zmluve uzavretej dňa 07.12.2015 bola uvedená konečná splatnosť úveru 09/2020 t.j. určená mesiacom a rokom. Žalovaný poukázal na to, že v zmluve uvedený

počet splátok, ich termíny logicky vyústili do uvedeného údaja o konečnej splatnosti, ktorý je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky. Konečná splatnosť úveru tak bola určená zrozumiteľne a určito. Žalovaný poukázal na článok 10 ods. 2 písm. c) smernice 2008/48 ES z 23.01.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v ktorej sa uvádza len dĺžka trvania zmluvy o úvere, nespomína sa termín konečnej splatnosti úveru. Navyše v danom prípade bol v zmluve uvedený mesiac a rok ukončenia zmluvy a keďže splatnosť splátky 20.dňa kalendárneho mesiaca bola výslovne uvedená, čo žalobca ani nespochybnil, je zrejmé, že konečná splatnosť úveru podľa zmluvy bola zrejmá a jasná aj priemernému spotrebiteľovi. K námietke žalobcu týkajúcej sa úrokovej sadzby poukázal na to, že v zmluve bola uvedená fixná ročná úroková sadzba vo výške 27 %, hodnota RPMN 26,99 %, ako aj správna priemerná hodnota RPMN 33,96 %.

3. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

4. Podľa ustanovenia § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

5. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

6. Žalovaný tvrdil, že na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov stanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov, na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady a transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom (ods. 2). Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že odplatou za spotrebiteľský úver sa považujú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzajú v celom čísle ako aj v ročnom percentuálnom údaji - údaj o RPMN. V zmluve so žalobcom bola dojednaná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 26,99 % p. a. teda je zrejmé, že žalovaný - veriteľ nepožadoval od spotrebiteľa „nad rozsah“ úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky ani iné plnenia súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere. Odo dňa 01.06.2014 vstúpilo do platnosti nariadenie vlády č. 149/2014 Z.z. ktorým sa novelizovalo nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. a ktoré platilo aj v čase uzavretia zmluvy so žalobcom. V zmysle tohto je stanovená najvyššia prípustná výška odplaty ako dvojnásobok priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnené podľa osobitného predpisu. Podľa osobitného predpisu zverejnená priemerná RPMN v čase pred uzavretím zmluvy bola 13,50 %. Odplata (RPMN) dojednaná v zmluve vo výške 26,99 % bola teda nižšia ako najvyššia prípustná výška odplaty stanovená nariadením vlády č.141/2014 Z.z. ako vykonávacím právnym predpisom k novelizovanému ustanoveniu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k

úrokovej sadzbe žalovaný poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tejto otázke, pričom ani v jednom prípade nie je úroková sadzba rovnajúca sa RPMN (odplata za poskytnutý úver) vo výške 27 % považovaná za takú, ktorá by mala byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Ncdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, ako aj na rozsudky Krajského súdu Trenčín sp.zn. 8Cob/60/2010 z 21.12.2010, Krajského súdu Prešov sp.zn. 16Co/71/2011 z 08.12.2011. Žalobu žiadal zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

7. Žalobca v duplike doručenej súdu dňa 13.11.2017k vyjadreniu žalovaného trval na svojich vyjadreniach v žalobe, ktorú považoval za dôvodnú a bol presvedčený o tom, že preukázal naliehavý právny záujem na podanej žalobe.

8. Žalobca dňa 20.02.2018 doručil súdu podanie, v ktorom žiadal o zmenu žalovaného z dôvodu zlúčenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so spoločnosťou VÚB, a.s. Súd uznesením č.k. 8Csp/267/2017-60 dňa 26.02.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2018, rozhodol v súlade s ustanovením § 65 C.s.p. o tom, že v konaní bude pokračovať so žalovaným Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155.

9. Pojednávania dňa 14.05.2018 sa žalobca nezúčastnil, predvolanie prevzal dňa 28.4.2018, neúčast' ospravedlnil písomne a na žalobe trval. Žalovaný na pojednávaní trval na všetkých svojich vyjadreniach, žalobu žiadal zamietnuť.

10. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaným, prečítaním žaloby, Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 6590505082, dupliky žalobcu, podstatného obsahu obchodných podmienok ako aj listinných dôkazov tvoriacich súdny spis zistil tento skutkový stav:

11. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 07.12.2015 uzavrel žalobca s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, ktorou mu bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.000 Eur, ktorý sa zaviazal platiť v 60. splátkach po 86,55 Eur, prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20.dňa v mesiaci, fixná ročná úroková sadzba 27 %, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 9/2020, najvyššia prípustná výška odplaty 27 %, priemerná RPMN 18,01 %, celkové náklady spotrebiteľa 2.193 Eur s dobou trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Úver bol poskytnutý prevodom na účet žalobcu.

12. Žalobca doručil súdu žalobu ktorou žiadal určiť, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

13. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné podmienky. Podľa bodu 3.1 zmluvných podmienok „spoločnosť poskytla pôžičku bezhotovostne prevodom na osobný účet žalobcu najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy v prípade, že žalobca splní všetky podmienky pre jej uzavretie, podľa bodu 6.1 bol žalovaný povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v zmluve, bod 6.2 prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

14. Zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody, čiže ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalovaný poskytol pôžičku, v rámci predmetu svojho podnikania, a žalobca ju ako podnikateľ neprijal, spĺňajú strany sporu definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch a zmluva uzavretá dňa 07.12.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. c) citovaného zákona, úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Súčasne obe strany spĺňajú definíciu spotrebiteľa a dodávateľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

15. Keďže žalobca podal určovaciu žalobu, súd najskôr skúmal, či tu právo je alebo nie je v súlade s ustanovením § 137 písm. c) C.s.p. a či žalobca má na podanej žalobe naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je základným predpokladom každej tzv. určovacej žaloby, pričom bez jeho existencie je vylúčené zaoberanie sa takouto žalobou vecne. Uvedené znamená,

že konanie o tzv. určovacej žalobe je vyriešenie otázky existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení je prvoradou povinnosťou súdu, pretože len kladná odpoveď na túto otázku poskytuje priestor pre ďalšie konanie vo veci samej, kým naopak, záporná odpoveď má viesť k bezodkladnému zamietnutiu žaloby z dôvodu čo najväčšej hospodárnosti konania.

16. Svoj naliehavý právny záujem žalobca odôvodnil tým, že zmluva neobsahuje zákonné ustanovenia podľa § 9 ods. 2 písm. f), l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd konštatuje, že žalobca má naliehavý právny záujem na podanej žalobe a poukazuje aj na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba)

17. Podľa ustanovenia § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Zmluva uzavretá dňa 07.12.2015 je zmluvou spotrebiteľskou (ustanovenie § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka), lebo bola uzavretá medzi žalobcom - spotrebiteľom (fyzická osoba), ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a právnym predchodcom žalovaného (dodávateľom - osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti).

19. Z dôvodu, že žalobca tvrdil, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, súd pristúpil ku kontrole zmluvy uzavretej dňa 07.12.2015 aj v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 písm. f) a l)), lebo pokiaľ by tento nedostatok existoval, tak v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch by vyvolal následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ (tretia komora) C-42/15 zo dňa 09.11.2016 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Bíróová, v ktorom ako prejudiciálnu otázku riešil, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler C-224/01, 30.09.2003). Dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobcovi poskytnutého spotrebiteľského úveru nebolo, že jednotlivé splátky úveru neboli rozčlenené na čiastky, ktoré z každej splátky pripadajú na istinu, úroky a iné poplatky, ale ani to, že v zmluve o úvere nebol určený termín konečnej splatnosti úveru ako sa mylne domnieval žalobca. Žalobca v spore neudržal dôkazné bremeno a súd jeho žalobu zamietol.

20. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca v spore úspech nemal, úspešnému žalovanému súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.